

та до това, чтото фазанитѣ станахж осторожни и безъ да глѣдаме на глупостта на тѣзи птици, прѣстанахж да са явяватъ при него на бойовнитѣ позиции.

Съ всякой повѣ подвижъ, растѣше къмъ него и враждата въ щабѣтъ.

Особенно прѣдпшнитѣ му другари. Тѣ не можяхж да погължтѣ такъвъ ранненъ усѣхъ, такова слѣпо щастие на войната. Тѣ си останахж капитани, полковници, когато той вече направи най-блѣстяща кариера, като ги остави далечъ слѣдъ себе си. Когато бѣше възможно да отричатъ храбростта на Скобелева, това най-ничтожно отъ неговитѣ достоинства, тѣ я отричахж. Тѣ даже разказвахж примѣри на изумителната му страхливостъ, ужъ отъ тѣхъ заблѣжениа. Когато невъзможно бѣше вече безъ явно обвинение въ лъжитѣ да распрѣсватъ таквизъ слухове, тѣ почивахж юначеството на младитѣ генералъ да обясняватъ съ неговото желание да са покаже, но въ сжщото време отблѣжвахж пълната военна бездарностъ на Скобелева. Когато и това са оказваше не прилично, тѣ му прѣдписваха равнодушнето къмъ сждбата на солдатинѣтъ. «Той испраща десетини хиляди на смъртъ заради реклама. Нему е сжсна само своята кариера и т. н.». Явихж са легенди за това, че еди-гдѣ, той парочно не далъ помощъ на еди-кого, а тукъ закѣсялъ, за да би самичкѣ той да довърши дѣлото, тукъ пакъ са радувалъ на чуждитѣ не усѣхъ.... Корреспондентитѣ на английскитѣ, американскитѣ, французскитѣ и италианскитѣ вѣстници му отдавахж справедливостъ. Макъ-Гаханъ, Форбсъ, Бракембури, Каррикъ, Гаввелокъ, Грантъ, помѣщавахж за него вѣстърженни статии. Какво отъ това, тѣ били отъ него подкупени! Когато, наконецъ, военнитѣ агенти на приятелскитѣ намъ държави, видящи и Скобелева на дѣло, почилахж да са отзоваватъ за него като за бждщій воененъ гений, и на това тутакси са намѣрихж обяснения. Тѣ, виждате ли, искатъ, щото Скобелевъ да ги прѣдстави за такъвъ или други орденъ и т. н. Чудното е само, какъ тѣ, тѣзи жадини за отличия иностранци, не хваляхж именно тѣзи, които ги украсяваше съ всевъзможни кръстове. Най-послѣ, враговетѣ на генералѣтъ даже въ время на ахалъ-текинската експедиция злорадно поддържвахж слуховетѣ, за това че Скобелевъ е въ пльнъ, Скобелевъ разбитъ и замълчавалъ само слѣдъ нейното блѣстяще свършване. Тукъ вече нѣмаше какво да са говори, за това —